

Lov 19de Februar 1861 § 53, Lov 30te December 1858 § 18, Lov 25de Marts 1872 § 141 og Lov 30te November 1874 § 88 samt Lov 29de Marts 1873 § 11 foreskrevne kortere Appelfrifter.

Fristen til at indanke en afvist Sag paant, uanset at Appelfristen imidlertid er udløben, jfr. Frd. 19de August 1735 § 10 og Reskr. 19de December 1749 § 2, fastsættes til en Maaned i alle Tilfælde.

§ 8.

Opreisningsbevilling efter Udløb af den til de ordinære Appelfrifter svarende Tid af henholdsvis 4 og 6 Maaneder (jfr. § 7, første Stykke) kan for Fremtiden ikke gives, undtagen hvor Omstændighederne særlig tale derfor.

Hvor der i de gjældende Love — jfr. Lov 19de Februar 1861 § 53, Lov 25de Marts 1872 § 141, Lov 29de Marts 1873 § 11 og Lov 30te November 1874 § 88 — er bestemt Frister, efter hvis Udløb Opreisningsbevilling slet ikke kan gives, har det herved sit Forblivende.

§ 9.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Oktober 1890. De i forinden affagte Domme bestemte Eksekutionsterminer paavirkes ikke af denne Lov. Stævninger, som ere forkyndte, læste til Thinge eller bekjendtgjorte inden den 1ste Oktober 1890, blive at bedømme efter de hidtil gjældende Regler, men det staar den Stævvende frit for at gjentage Indstævningen efter den 1ste Oktober 1890 med den Virkning, at den da bedømmes efter denne Lov. For begyndte Appelfrifter virker denne Lov, som om paagjældende Dom eller Retshandling var affagt eller foretagen den 1ste Oktober 1890, saafremt derved en Affortning bevirkes. Opreisningsbevillingers Meddelelse efter de hidtil gjældende Regler kan kun finde Sted i de 3 første Maaneder, efter at denne Lov er traadt i Kraft.

§ 10.

Denne Lov gjælder ikke for Færøerne og finder ikke Anvendelse paa Sager, behandlede ved Retterne paa de dansk-vestindiske Øer, ei heller paa Sager, der fra islandste Domstole indbringes for Højesteret.

Sofus Høgsbro.

L. C. Larsen.